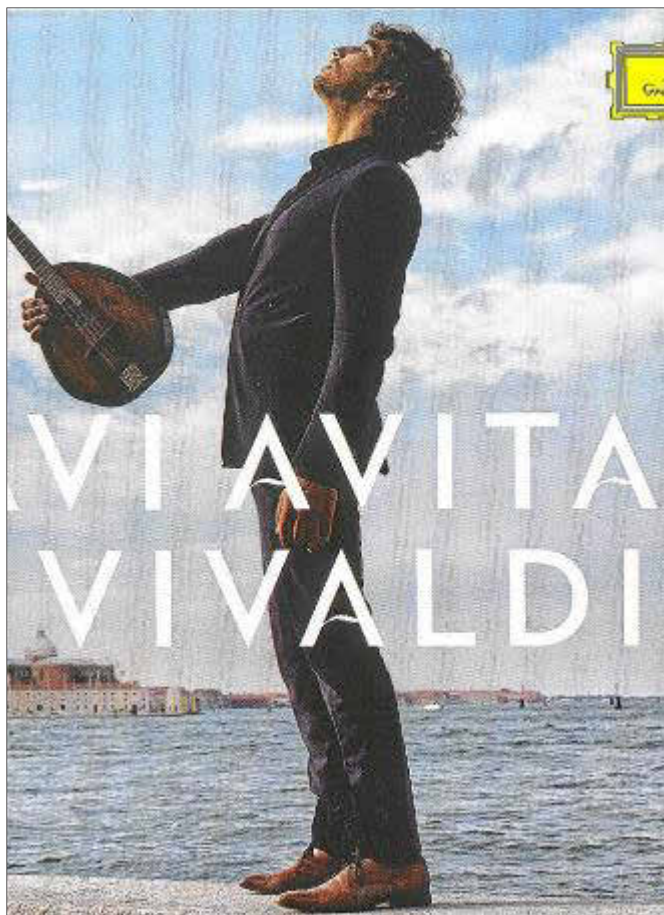

Afinant

Viva Avital

exactament) i formes d'interpretar amb criteris històrics. Un altre dia parlarem del que significa això. En el canal youtube hi trobareu el concert en directe d'aquest disc. Us agradarà. L'interpret israelià ha gravat música folklòrica de llocs com Bulgària, Hongria... en el disc "Beween Two World" i "Avital meets Avital" i també un disc dedicat a Bach, tot per DG. Si us ha agradat la música de Vivaldi, escoltau les seves obres, també per a violí, titulades "l'Estro Armonico, opus 3", "La Stravaganza, opus 4". Una especialitat de la casa és la seva música sacra: us recomano escoltar la bellíssima peça "Nulla in Mundo Pax Sincera, Rv 630", us sonarà si heu vist la pel·lícula "Shine".

Us vull presentar el flamant mandolinista que actualment grava a la companyia Deutsche Grammophon (DG). La notícia és molt important, ja que aquest històric segell discogràfic -un dels més famosos de la música clàssica- està donant visibilitat a aquest antic instrument què és la mandolina. El disc en qüestió està dedicat a la música barroca italiana i més en concret a Antonio Vivaldi. El seu títol és Viva Vivaldi. Ens situam entre els segles XVII-XVIII. Aquí hi trobarem dos dels seus concerts per mandolina que el compositor venecià compongué per les al·lotes de l'orfenat «Ospedale della Pietà» que ell se n'ocupava. Aquest virtuós del violí fou ordenat capellà, però estava més interessat en la música que per les seves obligacions eclesials i per això, fou exempt de moltes d'elles, podent dedicar-se en cos i ànima a la música: docència, composició, direcció i gestió empresarial operística. El Prete Rosso, que era el seu malnom (degut al seu color roig dels seus cabells), era tot una institució a Venècia. La música de Vivaldi té una força, una rítmica i unes melodies que us agradaran. En aquest disc tampoc podem escapar de les arxivades «Les Quatre Estacions», concretament «L'Estiu». Cal tenir en compte que hi ha molta música d'ell a part d'aquesta obra -integrada dins la seva obra «Il Cimento dell'Armonia e dell'Invention» opus 8- que s'ha de conèixer. La mandolina és un instrument de quatre cordes dobles, què es toca amb pua (també es pot dir plectre) i què s'afina com un violí. El seu nom prové de la paraula "mandorlo" que significa ametlla, en italià. Pot presentar dues formes principals: amb la caixa en forma d'ametlla i bombada (model napolità) i amb la caixa plana (la irlandesa o les modernes). Avital toca francament bé. Està acompanyat aquí per Orquestra Barroca de Venezia, amb instruments originals (o rèpliques més

Alguns violinistes de gran qualitat, especialitzats amb Vivaldi (i en música barroca en general) són Fabio Biondi, Andrew Manze, Raquel Podger, Monica Huggett, Simon Standage, Giuliano Carmignola. Tots ells valen la pena. Aquests representen les modernes escoles interpretatives.

Si teniu curiositat per saber com es tocava la música de Vivaldi als anys 60,70 i principis dels 80 podeu cercar el grup "I Musici" i anau comparant. Aquesta forma d'interpretar ha passat de moda i s'han anat superant, però han estat uns grans models i molts de melòmans han crescut amb ells. No s'han de menysprear.

Altres compositors molts interessants estaven estudiant i treballant per la zona, en aquesta època: Albinoni, Alessandro Scarlatti, Torelli (escoltau la seva música per a trompeta!), Tartini (concerts per a violí), Veracini (música per mandolina!)... valen la pena tots!

Algunes recomanacions finals: La primera és que escolteu al gran mandolinista americà Chris Thile (uf, vaja bèstia!) i la segona al Modern Mandoline Quartet (que toquen de tot!). Ambdós amb mandolines modernes. Ja em contareu. La segona és que cerqueu el grup Artemandoline. Pura bellesa la d'aquest grup especialitzat en música barroca. I ja per acabar, si voleu aconseguir un bonic cd a preu de rialles (si no el puguen de preu, amb 5 € encara us tornaran canvi!), i de passada escoltar com sona una mandolina barroca, comprau (sí, ho he dit bé!) el cd del compositor Roberto Valentini amb les sonates completes per mandolina, del segell BrilliantClassics. Un treball preciós per regalar per Nadal.

Jeroni Rullan

Parlem de cuina

Cuina i cinema

Feia molt de temps que no reprenia aquest tema i, si esper un poc més, no m'hi caben aquí totes les pel·lícules gastronòmiques que s'han estrenat darrerament. I per anar posant fil a l'agulla començaré per la darrera que he vist i també una de les que més m'ha agradat. *Cook Up at Storm* (2017).

Cook Up at Storm (2017)
Una pel·lícula xino-japonesa on un cuiner cantonès que treballa al carrer i el seu principal rival, un xef francès amb l'estrella Michelin, descobreixen que tenen molt en comú mentre es preparen per a una competició culinària mundialment famosa. Un concurs internacional que s'esdevé en un camp de batalla entre els cuiners rivals, un famós pel seu menjar cantonès del carrer i l'altre un xef amb estrelles Michelin entrenat a França. Però la seva rivalitat pren un gir inesperat quan descobreixen un enemic comú i combinen les seves habilitats en una fusió d'Orient i Occident. La cinta ha estat dirigida per Wai Man Yip, director també de la versió de terror del Fantasma de l'òpera de 2017 i protagonitzada pel valencià Alberto Calvet González.

Aquesta cinta la podeu veure sencera al Youtube, amb versió original i subtítols en castellà <https://www.youtube.com/watch?v=2Vt4IISHPzU>. Molt recomanable. Espero que algun dia la treguin totalment traduïda al nostre idioma per tornar a veure-la. També us recomano, la recentment estrenada Bihar dok 13. En aquest cas, més que una pel·lícula la podríem classificar com a documental.

Bihar dok 13 (2018)

En el Basque Culinary Center, diversos alumnes vinguts d'arreu del món viatjaran al passat per crear el menú Bihar dok 13. En el viatge, es desplaçaran al País Basc de 1966 com a punt de partida per conèixer la dècada que el canviaria tot el panorama gastronòmic Basc i Nacional. El documental ens mostrarà la importància d'aquests moviments en la societat basca, a través dels esdeveniments i la visió dels estudiants. Finalment, tot acaba amb un menú, el Bihar dok 13 preparat pels joves xefs. El documental compta amb la presència dels cuiners i personatges més significatius de la cultura basca. Podeu veure el tràiler aquí: <https://www.youtube.com/watch?v=09nfvUOdlj0>

Cocinando en el fin del mundo (2015)

Un altre documental estrenat fa uns anys és el dirigit per Alberto Baamonde. Un documental sobre la cuina gallega, la seva

evolució i sobre tot entendre el que vol aconseguir o on vol arribar. Aquest ja fa temps que el vaig veure anunciat en un festival de cinema. Realment no l'he vist encara, en aquell moment vaig apuntar la referència, però encara està en «recerca i captura».

<https://www.youtube.com/watch?v=oRPFMOgpj4Y>

Eat, pray, love (2010)

Aquests dies una coneguda plataforma de cinema de pagament ha posat en la seva cartellera "Eat, pray, love". En aquest cas la cinta està protagonitzada per Júlia Roberts, James Franco i Javier Bardem. Un viatge a través del món i la seva gastronomia de la mà de Liz que vol refer la seva vida després d'un divorci. <https://www.youtube.com/watch?v=mjay5vgIwt4>. La trobareu també al Netflix. I acabarem amb una altra pel·lícula.

Una bona recepta (2015)

Les males decisions o algunes addicions ha portat al Xef Adam Jones d'un important restaurant a París a perdre les dues estrelles Michelin. Caigut en desgràcia, es troba en una espiral on tot el que toca sembla enfonsar-se sota els seus peus. Decidit a no rendir-se, pren tot el seu equip de cuina i es trasllada a Londres. Per superar-se a si mateix ha de posar tot el seu esforç i força de voluntat tractant d'aconseguir una tercera estrella per al seu nou projecte. Però això ja no és suficient. Vol arribar a tenir el millor restaurant del món. Pesi a qui pesi i a costa de tot...una altra vegada. Aquesta cinta no la coneixia i un dia la vaig veure, sense esperar-m'ho, i em va sorprendre gratament.

Juan A. Fernández

